

Una societat que fa nosa a CAMPSA

La creació de la societat Petrolis de Catalunya, a final del mes de febrer, va anar precedida d'una polèmica doble. D'una banda, per les pressions que des de l'administració central i les refineries privades va haver-hi sobre el govern de **Jordi Pujol** perquè no tirés endavant el projecte. De l'altra, per les sospites que aixecava el protagonisme de l'aleshores conseller d'Indústria, **Joan Hortalà**, les setmanes abans del Congrés d'Esquerra Republicana en què va ser el·legit secretari general.

Les pressions han estat reconegudes pel mateix **Hortalà**. De primer, va ser l'Institut Nacional de Hidrocarburs el que va recomanar de frenar Petrolis. Veia en perill els plans per a la nova CAMPSA i creia que obria un precedent per a altres comunitats autònomes de competència directa amb una empresa estatal. Després, van ser les refineries privades, connectades amb la gran banca, com és el cas de CEPSA i Banco Central. El president d'aquesta última institució, **Alfonso Escàmez**, va demanar al mateix president **Pujol** que no creés la societat. Les refineries tenien por que, a través de Petrolis, no s'introduïssin les multinacionals abans de desmantellar del tot el monopoli.

«Eren unes pressions incomprensibles —explica l'ex-conseller **Joan Hortalà**—, perquè mai no vam connectar amb les multinacionals i fins i tot teníem previst de crear una societat filial de Petrolis, en què participés CAMPSA al 50 per cent, que distribuïria la benzina a les estacions de servei catalanes». A part de retardar mig any el projecte, les pressions, que van coincidir en el temps amb la crisi de FECSA, significaren la retirada de dos dels socis inicials de Petrolis, Banco Hispano-Americano i el grup operador Spanol.

En el sector d'empresaris gasoliners, la iniciativa del Departament d'Indústria no va ser tampoc ben vista. Només un grup reduït d'aquests, més nacionalistes, van afegir-s'hi. Segons **Albert Capdebadal**, empresari i militant de Convergència, «la idea de Petrolis de Catalunya va ser nostra i el conseller **Hortalà**, quan li vam proposar, la va llançar com a seva. Nosaltres volíem

Les pressions del sector petroler espanyol van estar a punt de fer fracassar el projecte de Petrolis de Catalunya, que impulsa la Generalitat per incidir en el mercat dels combustibles. El nou conseller d'Indústria, **Macià Alavedra**, reconduïx una idea del seu antecessor, **Joan Hortalà**, que fa nosa als plans de CAMPSA.

Joan Vila i Triadó

Macià Alavedra.

Joan Hortalà.

una empresa amb una independència de decisió i que no quedés subordinada a CAMPSA. Al final, nosaltres en vam ser apartats i els gasoliners partidaris de CAMPSA van entrar-hi».

Aquesta versió no és compartida per **Hortalà**. Segons ell, calia obrir la participació a tots els empresaris d'estacions de servei i no només a uns de concrets: «**Capdebadal** i altres companys seus volien el 15 per cent de les accions i això era impossible». Finalment, el sector gasoliner té un 34 per cent del capital de Petrolis. Per aportar-lo, el Gremi ha impulsat una societat anònima amb participació igualitària dels seus membres. Un altre 36 per cent de les accions, les té de moment la Generalitat, però se n'ha de desfer abans de tres o, a tot estirar, sis anys. El restant 30 per cent se'l reparteixen les companyies estrangeres Dyneff i Grissard.

Segons **Albert Capdebadal**, «la distribució de les accions i l'exigència dels estatuts de la societat, segons la qual cal la majoria del 70 per cent per prendre decisions estratègiques, deixen en mans dels concessionaris de CAMPSA la línia a seguir per l'empresa». Per a **Macià Alavedra**, «no es pot criticar una societat abans que comenci a treballar. De moment, està constituïda. Ara cal deixar-li uns mesos de marge, per veure les possibilitats que té». Per a **Joan Hortalà**, «tot depèn de l'habilitat dels qui la portin».

L'únic que sembla clar és que el polític d'Esquerra Republicana va deixar el projecte embastat quan va dimitir de conseller del govern Pujol —la constitució de Petrolis es va fer formalment el dia abans de deixar ell el càrrec— i que ara és un convergent que arriba al Departament sense antecedents previs qui l'ha de desenvolupar. Però, d'entrada, ja no coincideixen ni amb els objectius de Petrolis de Catalunya. Si per a **Hortalà**, «es tracta d'un element bàsic que tot país industrialitzat ha de tenir: una empresa que garanteixi una certa independència energètica». Per a **Macià Alavedra**, «els objectius són més modestos: estar present en un mercat que fins ara era monopoli d'una empresa i ara s'obre a la competència». □